

Ο Άγιος Νήφων σώζει καράβι!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Άγιος Νήφων, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

Κατά το έτος 1916, αδελφέ Λάζαρε [διήγηση του μοναχού Βησσαρίωνα Διονυσιάτη στον π. Λάζαρο Διονυσιάτη], όταν διωρίσθηκα οικονόμος στον μύλο των Μαριανών (μετόχιον εν Χαλκιδική), έφθασα στην Δάφνη μ' ένα βαποράκι της συγκοινωνίας,

νομίζω πως το έλεγαν «Ελένη».

Μετά από εκεί με άλλο πλοiάριο, αφού εφθάσαμε στο ακρωτήριο της Συκιάς, στα Καρτάλια, όπου σταυρώνονται όλοι οι αέρηδες, αχ αδελφέ μου! εκινδυνεύσαμε να πνιγούμε από την μεγάλη φουρτούνα.

Έβλεπες το καϋμένο το βαποράκι και το χόρευε η θάλασσα, σαν ένα καρυδόφλουδο. Έβλεπες την πλώρην του μια στο βάθος και μια στο ύψος, στον αέρα τριζοκοπούσε ολόκληρο και έλεγες τώρα να σπάση και να κομματιασθή.

Όλοι οι επιβάτες τα χρειάσθηκαν, όλοι έβλεπαν τον κίνδυνον, τον θάνατον να πω, που μας εκύκλωνε.

Άκουες φωνές, παρακάλια στην Παναγία. Κάτι γυναίκες με τα μικρά τους άρχισαν να κλαίνε, να φωνάζουν, να παρακαλούν τον Χριστό, την Παναγία... ως και αυτοί οι καπεταναίοι εφοβήθησαν.

Τότε και εγώ φοβήθηκα και προσηυχόμενη όρθιος, με τα χέρια σηκωμένα προς τον ουρανόν, και φωνάζω με πίστην πολλήν μεγαλοφώνως:

– Άγιε Πατήρ ημών Νήφων, πρόφθασε και σώσε μας. Άγιε Πατήρ ημών Νήφων, πρόφθασε και σώσε μας. Άγιε Νήφων, γλύτωσέ μας. Άγιε Νήφων, πνιγόμαστε, σώσε μας!

Γυναίκες, άνδρες, καπεταναίοι, όλοι με ακούγανε εκστατικοί. Και, ω της θαυμαστής παρρησίας σου, που έχεις στον Χριστό, Άγιε μου πατήρ Νήφων! Δεν επέρασαν δέκα λεπτά και αμέσως έσπασε εκείνο το κακό, η τρικυμία και η ταραχή από τους αέρηδες· και εις ολίγον, ω των θαυμασίων Σου, Χριστέ μου Πανάγαθε, πόσον αγαπάς τους Αγίους Σου και τους κάμης τα θελήματα! εις ολίγον, ξαναλέγω, πού επήγε εκείνο το κακό; Έγινε γαλήνη τελεία και όλοι εξεπλάγησαν.

Μ' ερωτούσαν και οι καπεταναίοι:

– Ε! καλόγηρε ποίος Άγιος είναι αυτός που μας γλύτωσε;

Και εγώ, μετά πολλής ευχαριστήσεως και χαράς και αγάπης τους έλεγα ότι αυτός είναι Άγιος δικός μας, του Μοναστηριού μας· και όλοι εθαύμαζον και εδόξαζον τον Κύριον. Ευχαριστούσαν και τον Άγιον Νήφωνα [πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως], όπου μας εγλύτωσε από βέβαιον κίνδυνον.

Από το βιβλίο του Μοναχού Λαζάρου Διονυσιάτη, “Διονυσιάτικαι Διηγήσεις”.